

มาร้องให้กันเถอะ !

[ไทย – Thai – تايلاندي]

อัสรัน นิยมเดชา

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : iqlforum.com

2012 - 1433

IslamHouse.com

بكاء النبي ﷺ وبعض أصحابه

« باللغة التايلاندية »

عصران نيءيوم ديشا

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: iqraforum.com

2012 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

มาร้องให้กันเถอะ !

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝١٠٩ ﴾ [الإسراء: 109]

“และพวกเขาจะหมอบราบลงใบหน้าจรดพื้นพลางร้องไห้ และมันจะเพิ่มการส่ำรวมแก่พวกเขา” (อัล-อิสรอฮ์ : 109)

﴿ أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝٥٩ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝٦٠ ﴾ [النجم:

[70-59

“พวกเจ้ายังคงแปลกใจต่อกำถ่ำวนี้่อีกหรือ และพวกเจ้ายังคงหัวเราะและยังไม่ร้องไห้?” (อัน-นัจญ์มุ : 59-60)

ในวันหนึ่งๆ เราเคยร้องไห้เพราะเกรงกลัวต่ออัลลอฮฺ หรือรำลึกถึงพระองค์บ้างไหม?

ถ้าไม่เคย ก็พึงทราบเถิดว่า มนุษย์ที่ประเสริฐที่สุด ผู้ซึ่งเป็นมะอูศุม (ปราศจากบาปความผิด) นั่นคือท่านนบีของเรา ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ร้องไห้เพราะสาเหตุดังกล่าวอยู่

บ่อยๆ เช่นเดียวกับบรรดาสหายนของท่าน ที่ล้วนเจริญรอยตาม
แนวทางของท่านทุกอย่างก้าว..

ถ้าไม่เคย ก็อาจจะต้องตรวจเช็คสภาพหัวใจกันเสีย
หน่อย ว่ามีสิ่งใดบกพร่องผิดพลาดไปบ้าง? มันถึงได้หยาบ
กระด้างนัก ก่อนที่มันจะเสียอย่างถาวร จนใช้การไม่ได้ ถึงตอน
นั้น ก็คงไม่มีใครซ่อมแซมมันได้อีก..

มีรายงานจากท่านอิบนุ มัสอูด เราะาะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่า
ว่า :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَقْرَأُ
عَلَيَّ » ، قَالَ : قُلْتُ أَقْرَأُ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ؟ قَالَ : « إِنِّي أَشْتَهِي أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ
غَيْرِي » ، قَالَ : فَقَرَأْتُ النَّسَاءَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتُ ﴿ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
بشْهيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴾ ، قَالَ لِي : « كُفَّ - أَوْ أَمْسِكَ » فَرَأَيْتُ

عَيْنِي تَدْرِفَانِ . [البخاري برقم ٥٠٥٥ ، ومسلم برقم ١٩٠٣]

ความว่า : ท่านนบี คืออลลัลดอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวกับฉันว่า
: “ท่านจงอ่านอัลกุรอานให้ฉันฟังหน่อย” ฉันก็กล่าวว่า : โอ้ท่าน
เราะฮูล จะให้ฉันอ่านให้ท่านฟัง ทั้งที่มันถูกประทานลงมายัง
ท่านอย่างนั้นหรือ?! ท่านก็กล่าวว่า : “ฉันชอบที่ฟังมันจากคน

อื่น” ฉันทจึงอ่านสุเราะฮ์อัน-นีสอาฮ์ให้ท่านฟัง กระทั่งถึงอายะฮ์
ที่ว่า “แล้วอย่างไรเล่า เมื่อเรานำพยานคนหนึ่งจากแต่ละ
ประชาชาติมา และเราได้นำเจ้ามาเป็นพยานต่อชนเหล่านี้”
(อัน-นีสอาฮ์ : 41) ท่านก็กล่าวว่า : “พอแล้ว” มือฉันหันไปมอง
ท่าน ก็เห็นท่านน้ำตาคลอ (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮ์ 5055 และ
มุสลิม 1903)

และมีรายงานจากท่านอนัส เราะฮิฎ็ยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า:

عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطْبَةً
مَا سَمِعْتُ مِثْلَهَا قَطُّ، قَالَ : «لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَصَحِحْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ
كَثِيرًا»، قَالَ : فَعَطَى أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وُجُوهُهُمْ، لَهُمْ

خَيْنٌ. [البخاري برقم ٤٦٢١ واللفظ له، ومسلم برقم ٦٢٦٨]

ความว่า : ครึ่งหนึ่ง ท่านเราะฮ์ลุล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวคุฏบะฮ์ในแบบที่ฉันไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย แล้วท่านก็
กล่าวว่า “ถ้าหากว่าพวกท่านรู้ในที่สิ่งฉันรู้ แน่นอนว่าพวกท่าน
จะหัวเราะเพียงน้อยนิด และพวกท่านจะร้องไห้อย่างมากมาย”
ท่านอนัสกล่าวว่า : แล้วบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะฮ์ลุล
คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ต่างพากันปิดหน้าของพวกท่าน

แล้วก็มีเสียงร้องให้สะอื้นออกมา (บันทึกโดยอัล-บุคอรี 4621 และมุสลิม 6268)

จากท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า:
ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

«لَا يَلْبِغُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّيْلُ فِي الضَّرْعِ وَلَا يَجْتَمِعُ عُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانُ جَهَنَّمَ». [رواه الترمذي برقم ١٦٣٣ قَالَ أَبُو عَيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ]

ความว่า : “ผู้ที่ร้องไห้เพราะความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ จะไม่ตกนรกเว้นแต่เมื่อน้ำนมย้อนกลับคืนสู่เต้าได้ และฝุ่นจากการสู้รบในหนทางของอัลลอฮฺนั้น ก็ไม่อาจอยู่ร่วมกับควันนรกฤษอันนั้นได้” (บันทึกโดยอัล-ติรมิซีย์ 1633 และกล่าวว่าเป็นหะดีษหะสันเศาะฮีหฺ)

และท่านอบู สุร็อยเราะฮฺยังได้รายงานว่ ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ : الإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا

عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ طَلَبْتُهُ امْرَأَةً ذَاتَ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ
اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَحْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالَهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينَهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهُ
خَالِيًا فَقَاَصَتْ عَيْنَاهُ» [البخاري برقم ٦٦٠، ومسلم ٢٤٢٧]

ความว่า “บุคคลเจ็ดลักษณะ ที่อัลลอฮ์จะทรงให้ร่มเงาของ
พระองค์ ในวันที่ไม่มีร่มเงาใดๆนอกจากร่มเงาของพระองค์ คือ :

- 1- ผู้นำที่ผดุงความยุติธรรม
- 2- คนหนุ่มที่เติบโตด้วยความขยันทำอิบาดะฮ์ต่อพระ
ผู้เป็นเจ้าของเขา
- 3- บุคคลที่มีใจผูกพันกับมัสยิด
- 4- บุคคลสองคนที่มีความรักต่อกันเพื่ออัลลอฮ์ เขาทั้ง
สองจะคบหากันและจะแยกจากกันในหนทาง
ของอัลลอฮ์
- 5- ผู้ชายที่ถูกผู้หญิงที่มีฐานะร่ำรวย และมีหน้าตาที่
สวยงามชวนให้กระทำผิดประเวณี แต่เขาปฏิเสธ
และบอกกับนางว่าแท้จริงข้าเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์
- 6- บุคคลที่บริจาคทานอย่างเจียมๆ(ไม่ป่าวประกาศ)
จนกระทั่งมือข้างซ้ายของเขาไม่รู้ในสิ่งที่มือข้างขวา
ได้แจกจ่ายไป

7- และบุคคลที่นึกถึงอัลลอฮฺโดยลำพัง แล้วร้องให้ออกมาด้วยความสำนึกผิดต่อพระองค์” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 660 และมุสลิม 2427)

عن مطرف عن أبيه عبد الله بن الشخير رضي الله عنه قال: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي وَجُوفِهِ أَرِيزٌ كَأَرِيزِ الْمَرْجَلِ يَغْنِي بَيْبِي.
[النسائي برقم 1199]

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อັช-ชัคคีรฺ เราะาะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: “ฉันเข้าไปหาท่านเราะะฮูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พบว่าท่านกำลังทำการละหมาด ซึ่งท่านร้องไห้อย่างหนักจนมีเสียงคล้ายเสียงหม้อที่ต้มน้ำเดือด” (บันทึกโดย อัน-นะสาอีย์ 1199)

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَبِي: «إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ ﴿لَمْ يَكُنْ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ [سورة البينة]»، قَالَ: «وَسَمَانِي؟»، قَالَ: «نَعَمْ»، فَبَكَى. [البخاري برقم 3809،
ومسلم 1901]

ท่านอนัส เราะาะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านเราะะฮูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวกับ อุนัยย์ บิน กะอูบฺ เราะาะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่่า : “แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงใช้ให้ฉันอ่าน (สุ

เราะฮฺ) ... لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا... ให้ท่านฟัง” อุบัยยฺ ก็กล่าวถามว่า : แล้วพระองค์ทรงเอ่ยชื่อฉันหรือครับ? ท่านนบีตอบว่า : “ใช่แล้ว” แล้วท่านอุบัยยฺก็ร้องไห้ (หะดีษมุตตะพะกุนอะลัยฮฺ อัล-บุคอรี 3809 และมุสลิม 1901)

ลองนึกถึงความรู้สึก ของคนที่ได้รู้ว่าอัลลอฮฺทรงใช้ให้ท่านนบีอ่านกุรอานให้ฟัง แล้วยังทรงเอ่ยชื่อเขาอีกด้วย มาซาอัลลอฮฺ!

ท่านอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่่า :

عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بَعْدَ وَقَاةِ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لِعُمَرَ انْطَلِقْ بِنَا إِلَى أُمَّ أَيْمَنَ نَزُورُهَا كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَزُورُهَا. فَلَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَيْهَا بَكَتْ، فَقَالَا : لَهَا مَا يُبْكِيكَ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ -صلى الله عليه وسلم-. فَقَالَتْ : مَا أَبْكِي أَنْ لَا أَكُونَ أَعْلَمُ أَنَّ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ -صلى الله عليه وسلم- وَلَكِنْ أَبْكِي أَنَّ الْوَحْيَ قَدْ انْقَطَعَ مِنَ السَّمَاءِ. فَهَيَّجَتْهُمَا عَلَى الْبُكَاءِ فَجَعَلَا يَبْكِيَانِ مَعَهَا.

[มุสลิม บรม 6472]

ความว่่า : ท่านอบูบักรฺกล่าวกับท่านอุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺมา หลังจากทีท่านเราะฮฺสุลุลลอฮฺ คี้อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม เสียชีวิตไปแล้วว่่า : “เราไปเยี่ยมมูมมุดัยมัน เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺฮา

เหมือนกับที่ท่านเราะสุลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เคยไปเยี่ยมนางกันดีกว่า” เมื่อทั้งสองท่านไปถึง นางก็ร้องให้ ท่านสองท่านก็กล่าวกับนางว่า : “อะไร ทำให้ท่านร้องไห้หรือ? ท่านไม่รู้หรือหรือว่าสิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮฺตะอาลานั้นเป็นการ ดีกว่าสำหรับท่านเราะสุลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม” นางก็กล่าวว่า : “ที่ฉันร้องไห้ ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะฉันไม่รู้ว่ามีสิ่ง ที่อยู่ ณ อัลลอฮฺ เป็นการดีกว่าสำหรับท่านเราะสุลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แต่ที่ฉันร้องไห้ ก็เพราะว่าอะฮีย (วีรกรรมแห่งอัลลอฮฺ) จากพายุไฟได้สิ้นสุดลงแล้วต่างหาก” ซึ่ง คำพูดของนางนั้น ทำให้ทั้งสองท่านต้องร้องไห้ไปพร้อมๆกับนาง (บันทึกโดยมุสลิม 6472)

อุมมุ อัยมัน เราะอะฎียัลลอฮุอันฮฺยา ก็คือ พี่เลี้ยงของท่าน นบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งท่านรักและผูกพันกับนาง มาก

ท่านอับนุ อุมร์ เราะอะฎียัลลอฮุอันฮฺมา กล่าวว่่า :
لَمَّا اشْتَدَّ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَعُهُ قِيلَ لَهُ فِي الصَّلَاةِ فَقَالَ :
«مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيَصِلْ بِالنَّاسِ»، قَالَتْ عَائِشَةُ : إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ رَقِيقٌ إِذَا
قَرَأَ غَلَبَهُ الْجُكُوءُ، قَالَ : «مُرُوهُ فَيُصَلِّيَ». [البخاري برقم 6٨٢]، وفي رواية قالت

عائشة رضي الله عنها : « إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنْ

الْبُكَاءِ » [البخاري برقم ٧١٦ واللفظ له، ومسلم ٩٦٧]

ความว่า : เมื่อครั้งที่ท่านเราะฮ์ฎุลลอฮฺ คีอิลลัลลอฮฺอะลัยฮิ
วะสัลลัม ป่วยหนัก และได้มีการเตือนท่านว่าได้เวลาละหมาด
แล้ว ท่านก็กล่าวว่า : “พวกท่านจงบอกให้อับูบักรฺเป็นอิหม่าม
นำละหมาด” ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฮิฎัลลอฮฺอันฮา จึงกล่าว
ว่า : แท้จริงอับูบักรฺนั้นเป็นคนอ่อนโยน อ่านอัลกุรอานทีไรเป็น
ต้องร้องไห้ทุกครั้ง ท่านนบี คีอิลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าว
(ยีนกราน) ว่า : “จงบอกให้เขานำละหมาด” (อัล-บุคอรีฮ์ 682)
และในสำนวนซึ่งรายงานจากอาอิชะฮฺ เราะฮิฎัลลอฮฺอันฮา ระบุ
ว่า : ฉัน (อาอิชะฮฺ) กล่าวว่า: แท้จริงอับูบักรฺนั้น ถ้าหากเขาเย็น
ละหมาดแทนที่ท่าน จะทำให้ผู้คนไม่ได้ยินการอ่านของเขาอัน
เนื่องจากเสียงร้องไห้ของเขา (อัล-บุคอรีฮ์ 716 และมุสลิม 967)

ที่มา :

<http://www.iqraforum.com/forum/index.php/topic,2460.0.html>

<https://asranweb.wordpress.com/2011/08/16/tears/#more-165>